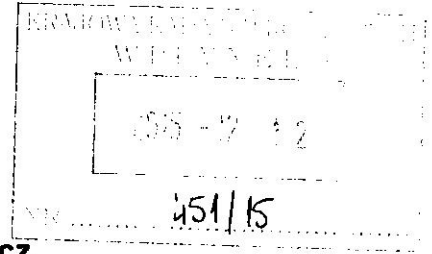

**MINISTERSTWO ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI
SEKRETARZ STANU
Kazimierz Plocke**

Fwe-07-47/BG/2015/525

Warszawa, dnia 12-02-2015 r.

Pan
Wiktor Szmulewicz
Prezes
Krajowej Rady Izb Rolniczych

Panie Prezesa!

W związku z pismem z znak KRIR/MR/W./1507/2014 w sprawie zmiany formularza wniosku o płatność z uwagi na reformę Wspólnej Polityki Rolnej – uprzejmie Pana Prezesa informuję, że od 2015 r. płatności bezpośrednie przyznawane będą w oparciu o nowe przepisy, określone m.in. w rozporządzeniu nr 1307/2013¹. Nowym elementem tego systemu będzie płatność z tytułu realizacji praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, czyli płatność za zazielenienie.

Zazielenienie obejmuje trzy wymogi: dywersyfikację upraw, utrzymanie trwałych użytków zielonych oraz utrzymanie obszarów proekologicznych. Wszyscy rolnicy uprawnieni do jednolitej płatności obszarowej zobowiązani są do realizacji wymogów zazielenienia. W zależności od ilości posiadanych w gospodarstwie gruntów ornych oraz udziału trwałych użytków zielonych, rolnicy zobowiązani są do przestrzegania jednej, dwóch lub trzech praktyk zazielenienia. Przepisy unijne przewidują także szereg wyłączeń z obowiązku realizacji poszczególnych wymogów zazielenienia.

Gospodarstwa o powierzchni poniżej 10 ha gruntów ornych nie muszą realizować praktyki dywersyfikacji upraw, natomiast gospodarstwa posiadające:

- od 10 do 30 ha gruntów ornych – zobowiązane są posiadać dwie różne uprawy na gruntach ornych, przy czym uprawa główna nie powinna zajmować więcej niż 75% gruntów ornych;
- powyżej 30 ha gruntów ornych – zobowiązane są posiadać przynajmniej trzy różne uprawy na gruntach ornych, przy czym uprawa główna nie może

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009

pokrywać więcej niż 75% gruntów ornych, a dwie uprawy główne łącznie nie mogą zajmować więcej niż 95% gruntów ornych.

Praktyka utrzymania trwałych użytków zielonych dotyczy jedynie tych gospodarstw, które posiadają trwałe użytki zielone. Polega na obowiązku utrzymania udziału trwałych użytków zielonych w powierzchni gruntów rolnych na poziomie kraju na odpowiednim poziomie oraz zakazie zaorywania i przekształcania na poziomie gospodarstwa wyznaczonych trwałych użytków zielonych cennych przyrodniczo położonych na obszarach Natura 2000.

Wymóg utrzymania obszarów proekologicznych dotyczy gospodarstw o powierzchni powyżej 15 ha gruntów ornych, które są zobowiązane do posiadania obszarów proekologicznych na powierzchni co najmniej 5% gruntów ornych. Lista obszarów proekologicznych obejmować będzie: grunty ugorowane, elementy krajobrazu, strefy buforowe, pasy gruntów kwalifikujących się do płatności wzdłuż obrzeży lasu, zagajniki o krótkiej rotacji, obszary zalesione, międzyplony lub pokrywę zieloną oraz uprawy wiążące azot, spełniające kryteria określone w rozporządzeniu nr 1307/2013 oraz w rozporządzeniu nr 639/2014². Dodatkowe wymagania dotyczące wybranych obszarów proekologicznych zostaną określone w krajowym rozporządzeniu wykonawczym.

Ponadto uprzejmie informuję, że w celu zapewnienia prawidłowej obsługi i przyznawania środków finansowych, zgodnie z rozporządzeniem nr 1306/2013³, wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej zobowiązane są do ustanowienia zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (ZSZiK), w tym do prowadzenia Systemu Identyfikacji Działek Rolnych (ang. LPIS). Zgodnie z art. 5 rozporządzenia delegowanego 640/2014⁴, system identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia nr 1306/2013, stosuje się na poziomie działek referencyjnych. Działka referencyjna obejmuje jednostkę gruntu stanowiącą powierzchnię użytków rolnych zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1307/2013. Ponadto, państwa członkowskie wytyczają działkę referencyjną w sposób gwarantujący, że działka referencyjna jest mierzalna, umożliwia niepowtarzalną i jednoznaczną lokalizację każdej zgłaszanej corocznie działki rolnej i co do zasady

² Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) nr 639/2014z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008

⁴ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności

jest stabilna w czasie. W odniesieniu do każdej działki referencyjnej państwa członkowskie określają między innymi maksymalny kwalifikowany obszar.

Dodatkowo należy podkreślić, iż definicja użytków rolnych kwalifikujących się do płatności bezpośrednich [art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1307/2013], na podstawie której wyznaczany jest maksymalny kwalifikowalny obszar różni się od definicji użytków rolnych określonych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków⁵ na podstawie której określone są powierzchnie użytków rolnych w Ewidencji Gruntów i Budynków (EGiB). A zatem powierzchnie użytków rolnych określone w systemie EGiB nie mogą stanowić źródła informacji w procesie przyznawania płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

W związku z powyższym nieuzasadnione jest twierdzenie, iż w toku przeprowadzanej kontroli administracyjnej wniosków, Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa będzie żądała od rolników dostarczenia wypisu z ewidencji gruntów i budynków, co wiązałoby się z obciążeniem finansowym po stronie rolnika.

Należy nadmienić, iż wzorem lat ubiegłych, rolnik wraz z wnioskiem otrzyma kartę informacyjną dotyczącą działek deklarowanych do płatności wraz z podaną informacją o powierzchni kwalifikowalnego obszaru (PEG). Dodatkowo rolnicy, którzy będą musieli spełniać jeden z komponentów zazielenienia dotyczący obszarów proekologicznych otrzymają również kartę informacyjną dotyczącą występowania elementów proekologicznych (EFA) na działkach deklarowanych do płatności. Niemniej jednak rolnik przed przystąpieniem do wypełniania wniosku, powinien zweryfikować poprawność danych, które należy podać zgodnie ze stanem faktycznym.

Z uwagi na wejście w życie nowych przepisów, m.in. dotyczących zazielenienia, zmianie uległ wzór wniosku o płatność, niemniej jednak kontynuowany będzie dotychczasowy sposób deklarowania działek rolnych z uwzględnieniem tzw. grupy upraw. Oznacza to, że pojedynczą działką rolną będzie tworzyła grupa upraw składająca się z obszarów objętych tym samym mechanizmem pomocowym (np. łącznie uprawa pszenicy, jęczmienia i kukurydzy – grupa upraw JPO), o ile stanowią razem zwarty obszar gruntu i mają jedną stawkę płatności. Natomiast dla potrzeb identyfikacji upraw w dywersyfikacji rolnicy (posiadający od 10 ha gruntów ornych) oddzielnie deklarować będą poszczególne uprawy np. żyto, pszenicę, ziemniaki. Uprawy wskazane w ten sposób nie będą stanowić natomiast odrębnych działek rolnych. Obowiązek wskazywania we wniosku oddzielnych upraw dotyczyłby jedynie rolników posiadających od 10 ha gruntów ornych (którzy stanowią około 17% spośród wszystkich gospodarstw objętych systemem płatności bezpośrednich). Powierzchniowo gospodarstwa te stanowią ok. 66% całkowitej powierzchni gruntów ornych zgłoszonych do płatności bezpośrednich w Polsce.

⁵ (Dz. U. Nr 38, poz.454 z późn. zm.)